

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 906/2022
08.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Предрага Николића и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Николића, адвоката Станка Фуштара, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 70/16 од 15.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 402/21 од 25.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Николића, адвоката Станка Фуштара, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 70/16 од 15.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 402/21 од 25.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 70/16 од 15.10.2020. године, поред осталог, окривљени Предраг Николић, у ставу првом, оглашен је кривим да је радњама описаним у тачки 1. и 2. изреке, извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) године и да је радњама описаним у изреци извршио и кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и става 2. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 3 (три) месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору и окривљени је обавезан да досуђене имовинскоправне захтеве оштећенима, ближе наведеним у изреци пресуде, исплати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. Истом пресудом, у ставу два, окривљени је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је радњама описаним у тачки 1. изреке извршио продужено кривично дело пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. у вези члана

61. став 5. Кривичног законика, а радњама описаним у тачки 2. изреке, кривично дело прање новца из члана 231. став 3. у вези става 2. и става 1. Кривичног законика, а оштећена Република Србија је сходно члану 258. став 3. ЗКП упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева и одлучено је да у овом делу трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 402/21 од 25.10.2021. године, поводом жалби ВЈТ у Крагујевцу, окривљеног Предрага Николића и његовог браниоца, адвоката Станка Фуштара, под тачком 1., преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у осуђујућем делу у односу на кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. Кривичног законика, за које је том пресудом оглашен кривим, па је према окривљеном одбијена оптужба да је извршио кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. Кривичног законика, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. Тачком 2. наведене пресуде одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Крагујевцу, окривљеног Предрага Николића и његовог браниоца, као и браниоца окривљеног АА и поводом жалби преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији па је окривљеном Предрагу Николићу као правилно утврђена задржана казна затвора у трајању од 4 (четири) године због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, описаног у ставу првом под тачком 1. и 2. изреке, за које га је првостепени суд огласио кривим па је за наведено кривично дело осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју му се урачунава време проведено у притвору, како је то наведено у изреци пресуде, док је у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена. Тачком 3. ове пресуде усвајањем жалбе ВЈТ у Крагујевцу укинута је првостепена пресуда у ставу другом, тачка 2. изреке пресуде којом је окривљени Предраг Николић ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело прање новца из члана 231. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведених пресуда у делу који се односи на кривично дело из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Предрага Николића, адвокат Станко Фуштар, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине у целини првостепену одлуку и одлуку донету по редовном правном леку у делу који се односи на кривично дело из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Николића, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је окривљени Предраг Николић оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, иако у изреци пресуде у делу који се односи на то кривично дело, у односу на једну кривично правну радњу, нису описани елементи тог кривичног дела.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Николића, којима се на описани начин истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, радња извршења основног облика кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из става 1. члана 234. Кривичног законика, прописана је алтернативно и јавља се у три вида и то као: као искоришћавање свог положаја или овлашћења, прекорачење граница свог овлашћења или невршење своје дужности. Последица кривичног дела може се јавити у једном од два облика и иста се састоји у прибављању себи или другом физичком или правном лицу противправне имовинске користи или у наношењу имовинске штете другоме. Најтежи облик из става 3. члана 234. Кривичног законика, постоји онда када је извршењем дела из става 1. прибављена имовинска корист у износу преко 1.500.000,00 динара.

Тачни су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Николића да је у изреци првостепене пресуде, везано за кривично правну радњу од 15.09.2012. године утврђено да је окривљени „лажним приказивањем чињеница....довео у заблуду у погледу власништва над становима купце...“.

Међутим, у изреци пресуде утврђено је и да је је окривљени у периоду од 24.07.2008. године до 31.12.2015. године, као одговорно лице – у својству директора привредног друштва....., искоришћавањем свог положаја и овлашћења, прибавио себи противправну имовинску корист, а другима нанео имовинску штету, у износу већем од 1.500.000,00 динара (што је последица и квалификаторна околност кривичног дела из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика).

Самим тим, Врховни касациони суд налази да су у чињеничном опису дела у оптужном акту и у изреци првостепене пресуде означене све чињенице и околности које представљају законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које је окривљени, оглашен кривим првостепеном пресудом, у делу у коме је постала правноснажна, и то како објективна обележја, која се тичу радње извршења кривично правних радњи које су му стављене на терет, тако и субјективна обележја која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљеног за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

По оцени Врховног касационог суда, радње окривљеног наведене у изреци првостепене пресуде под тачком 2., а које се састоје „у лажном приказивању чињеница и довођења купаца у заблуду у погледу власништва над становима“, на које указује бранилац, у конкретном случају представљају начин извршења кривично правне радње предузете 15.09.2012. године, па би се само издвајањем из контекста целокупног противправног деловања окривљеног могло говорити о обележјима другог кривичног дела, а што у овом случају није могуће имајући у виду кривично дело за које је оглашен кривим.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да је побијана правноснажна пресуда донета уз учињену повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд налази да су неосновани и наводи захтева којима бранилац истиче да је на кривично дело које је предмет оптужбе погрешно примењен закон, указивањем да се у радњама окривљеног не стичу законска обележја кривичног дела за које је оглашен кривим, већ кривичног дела преваре из члана 208. Кривичног законика, а који наводи представљају повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић